

دوشنبه 21 آبان 1397 - 4 ربیع الاول 1440 - 12 نوامبر 2018

تولد (نیما یوشیج) پدر شعر نو ایران (1276 ش)

تولد (نیما یوشیج) پدر شعر نو ایران (1276 ش)

علی اسفندیاری متخلص به نیما یوشیج در دهکده یوش در مازندران به دنیا آمد. در 12 سالگی به همراه خانواده به تهران رفت و پس از مدتی زبان فرانسه و عربی را فرا گرفت. او به تشویق استادش نظام وفا سرودن شعر را آغاز کرد و بر اثر آشنایی با زبان و ادبیات فرانسه، راهی تازه در برابرش آشکار شد. مطالعات و تحقیقات او در این زمینه به ثمر نشست و او سبکی تازه را در شعر در پیش گرفت. رویدادهای اجتماعی سال 1300 و 1301 ش، نیما را به کناره‌گیری از مردم و زندگی در میان جنگل‌ها و دامان طبیعت و هوای آزاد کشاند و آنجا بود که منظومه افسانه را سرود. این منظومه، به عنوان مهم‌ترین اثر نیما، حد فاصلی است بین دنیای شعر قدیم و دنیایی که نیما بعدها در شعر به وجود آورد؛ و می‌توان آن را نقطه عطف و مقدمه و آغازی برای شعر فارسی معاصر دانست. در شعر نیما وزن و قافیه در همه جا به تناسب به کار گرفته شده است. شعر آزاد نیمایی، تفاوت‌های آشکاری با شعر سنتی داشته، از لحاظ عاطفی، بیشتر جنبه اجتماعی و انسانی دارد. او از لحاظ زبان، هر کلمه و ای را در شعر نو به کار می‌برد با این شرط که با کلمات مجاور، مهجور، بیگانه و ناسازگار نباشد. از نیما یوشیج به غیر از مجموعه اشعار، آثار دیگری نیز به چاپ رسیده که داستان‌ها، اشعار و قصه برای کودکان، یادداشت‌ها و نامه‌ها و آثار تحقیقی از آن جمله‌اند. اما مهم‌ترین اثر این شاعر نوپرداز ایرانی، افسانه نام دارد. نیما سرانجام در سال 1338 ش در 64 سالگی در تهران درگذشت و در امامزاده عبدالله تهران دفن شد. سی و چهار سال بعد در دی ماه 1372، با تلاش مردم نور و یوش، پیکر نیما از محل دفن به زادگاهش در یوش منتقل گردید. پایان نبرد "العلمین" در شمال آفریقا و شکست آلمان از متفقین (1942م)

در جریان جنگ جهانی دوم، هنگامی که نیروهای ایتالیایی در مستعمرات خود در شمال آفریقا به سپاهیان انگلیسی مستقر در کشور لیبی یورش بردند، هیتلر به کمک ایتالیا آمد و با تجهیز سپاهی مکانیزه، چنان عرصه را بر انگلیسی‌ها تنگ کرد که آنان مجبور شدند تا اعماق مصر عقب‌نشینی کنند. با این حال چون انگلیس در خاورمیانه منافع و منابع بی‌شماری داشت دست به مقاومت گسترده‌ای زد و با ارتش آلمان و ایتالیا به شدت به مقابله پرداخت. در نهایت جنگ سرنوشت‌ساز العلمین بین نیروهای آلمان و انگلستان در 23 اکتبر 1942م به وقوع پیوست. در این میان، شکست آلمانی‌ها در شوروی و تضعیف روحیه ارتش آلمان، هم‌چنین توجه بیشتر هیتلر به جنگ‌های داخل اروپا، وی را از تمرکز بر نواحی شمال آفریقا و حفظ این منطقه بازداشت تا این‌که در این نبرد، انگلیسی‌ها توانستند با ضد حمله وسیعی که تدارک دیده بودند، نیروهای آلمانی و ایتالیایی را از این منطقه بیرون رانده و معادلات نظامی را به نفع خود به پیش ببرند. این جنگ در نهایت در دوازدهم نوامبر 1942م به پایان رسید. شکست العلمین، برای آلمان بسیار گران تمام شد چرا که پس از مدتی رژیم فاشیستی ایتالیا به رهبری موسولینی بر اثر نارضایتی داخلی فروپاشید و آلمان، متحد اصلی خود در جنگ را از دست داد تا این‌که در سرانجام سقوط و شکست قرار گرفت.